

ČTENÍ PRO RODINY S DĚTMI

Na každou neděli a svátek během **40 dní s Bibli** je připraven program pro rodinná setkání. Tento společný čas nad Božím slovem je důležitý pro děti i rodiče. Rodiče získají příležitost společně se svými dětmi přemýšlet nad Biblickým poselstvím a pomocí otázek objevovat dětské přemýšlení o Spasiteli. Pro děti je to důležitý čas, během něhož objevují v rozhovoru s rodiči důležitost Bible jako věrohodného svědectví o Spasiteli.

JAK ZAČÍT?

Témata se shodují s programem pro dospělé. Najděte si s dětmi společný čas ráno, po obědě, při svačině, večer apod. Vysvětlete dětem, že právě prožíváte zvláštní období roku, a proto si s nimi chcete přečíst příběhy o Božím jednání.

Předškoláci:

Přečtěte si biblické odkazy předem a dětem pouze stručně převyprávějte obsah.

Větší děti:

Pokud máte také starší děti, přečtěte společně biblický úsek pro daný den (označený tučným písmem).

PŘÍBĚH

Přečtěte dětem příběh. Čtěte pomalu a zřetelně. Příběh pokaždé ilustruje téma pro daný den pomocí příhody z běžného života dětí.

OTÁZKY

Na konci každého příběhu jsou otázky. Po přečtení příběhu se zeptejte dětí na první otázku. Pokud si nebudou jisté, pomozte jim doplňujícími otázkami, nebo jim napovězte. Nechte děti, ať nad příběhem samy přemýšlejí. Jako pomoc je pro vás pod každou otázkou napsána správná odpověď. Pokud děti odpoví pouze částečně nebo vůbec, doplňte správnou odpověď. Neříkejte jim odpovědi jako opravu, ale jako váš vlastní postřeh, vaši odpověď. Postupně projděte všechny otázky.

MODLITBA

Na závěr se s dětmi modlete. Nechte děti modlit se vlastními slovy. Dbejte na to, ať je vaše vlastní modlitba dětem srozumitelná a týká se tématu, o kterém jste mluvili. Můžete se také hlasitě modlit za své děti.

BIBLICKÝ VERŠ

V hlavičce každého dne je kurzívou uveden biblický verš, který shrnuje poselství dne. Přečtěte si ho s dětmi na závěr. Můžete jej taky napsat na papír a vyvěsit během týdne na viditelném místě, aby vás celý týden provázel. Pozbudte děti ať se verš naučí nazpaměť.

LUŠTĚNKY A PŘÍLOHY

Součástí programu pro děti jsou také luštěnky a podobné přílohy. Ty pomohou dětem věnovat se tématu 40 dní s Bibli také hravou formou. Můžete je dát dětem po společném čtení příběhu nebo kdykoli během týdne.

neděle
17. 3.

PÁN PŘICHÁZÍ

Křest připomíná, že umýt potřebují nejen špinavé ruce, ale i srdce špinavé hříchem.

Přečtete: Marek 1,1–13

Verš k zapamatování: Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů. (Skutky 22,16)

„Jonášek je prasátko,“ říká o něm často maminka.

Ne že by měl Jonáš rád špínu, ale zas tak moc mu nevádí. Už si na ni zvykl. Vždycky se totiž ušpiní.

Když jdou z výletu, všichni mají maximálně nějakou šmouhu na rukávu, jenom Jonáš vypadá, jako by se vyválel v bahně. Přitom vůbec neví, jak je to možné.

Jonáš dostal k narozeninám novou bundu. Je krásně barevná a úplně moderní. Z dalšího dárku vybalil nějaký divný sprej.

„Co to je?“ divil se Jonáš.

„Impregnace,“ vysvětlil mu táta.

„Imperkace?“ komolil to udivený Jonáš.

„Impregnace,“ opravil ho táta, „to je takový sprej, který se nastříká na bundu a ta je potom nepromokavá.“

Odpoledne vzal táta Jonáše ven a nastříkali bundu sprejem. Vypadala pak celá mokrá a smrděla jako lepidlo. Táta ale slíbil, že až uschne, bude to fungovat.

Další den bunda ještě smrděla, ale už byla suchá. Jonáš s tátou zkusili bundu postříkat vodou a opravdu! Voda na bundě udělala kuličky a skutálela se dolů. Byla to legrace. Jonášek stříkal na bundu vodu a ta se jenom kutálela dolů a na podlaze udělala louži, za kterou pak od mámy dostali vynadáno.

Protože byla neděle, oblékl si Jonáš bundu hned na sebe. Měl ji cestou tam i zpátky a světe div se! Přišel stejně čistý, jako jeho starší brácha Samuel. Impregnace udělala bundu nejen nepromokavou, ale taky odpuzovala špínu.

Opravdový test ale přišel teprve odpoledne. Celá rodina i s bratrance a sestřenicemi odjela na výlet do Čertova údolí. To je moc krásná cesta

mezi skalami a stromy. Je tam hodně zarostlých kamenů, malých jeskyní, padlých stromů a všelijakých zajímavých zákoutí. Samozřejmě taky spousty bahna a špíny. Z takového výletu přišel vždycky Jonáš tak špinavý, že musel nechat oblečení už na chodbě.

Co dokázala nová bunda? Vedla si moc dobře. Byla to nejčistší na Jonáškově, ale přece jen úplně čistá nebyla.

V tom odhalil táta novou výhodu. Vzal na Jonáše zahradní hadici a v bundě ho postříkal. Voda na bundě zase udělala kuličky, стекла dolů a vzala s sebou všechnu špínu.

„Ještě, ještě,“ volal Jonáš, když táta skončil. Byla to legrace sprchovat se v bundě.

„Same, Same!“ volal Jonáš na bráchu, „Tohle bys potřeboval na křest.“

Samuel měl mít brzy křest pokropením. To znamená, že ho kazatel před celým sborem poleje vodou na znamení toho, že věří Ježíši a chce to všem ukázat.

Jonáš si myslel, že by se mu impregnace hodila, aby nebyl mokrá. Ale tatínek dostal jiný nápad.

„No jo, kluci, napadlo mě, že křest je vlastně jako taková impregnace. Pán Ježíš vezme naše srdce, umyje ho od špíny hříchu a potom ho naimpregnuje. Takže od té doby bude naše srdce odpuzovat špínu a hřích. A když se někdy přesto ušpiníme, můžeme poprosit o odpuštění, a to je taková hadice, která všechnu špínu spláchne.“

Páni! Kluky nikdy nenapadlo, co by taková impregnace mohla znamenat. A taky nikoho nenapadlo, že Jonáš celou dobu dupe v louži udělané vodou z hadice. Boty impregnované neměl a teď to vypadalo, že si obul hroudy hlíny. Za to je maminka nepochváli.

Proč vadí být špinavý?

Špína vadí ostatním, přenáší nemoci, smrdí, přitahuje hmyz a červy a vypadá ošklivě.

Co dělá se špinou impregnace?

Odpuzuje vodu a taky špínu. I když se nějaká špína přichytí, tak jde snadno spláchnout vodou.

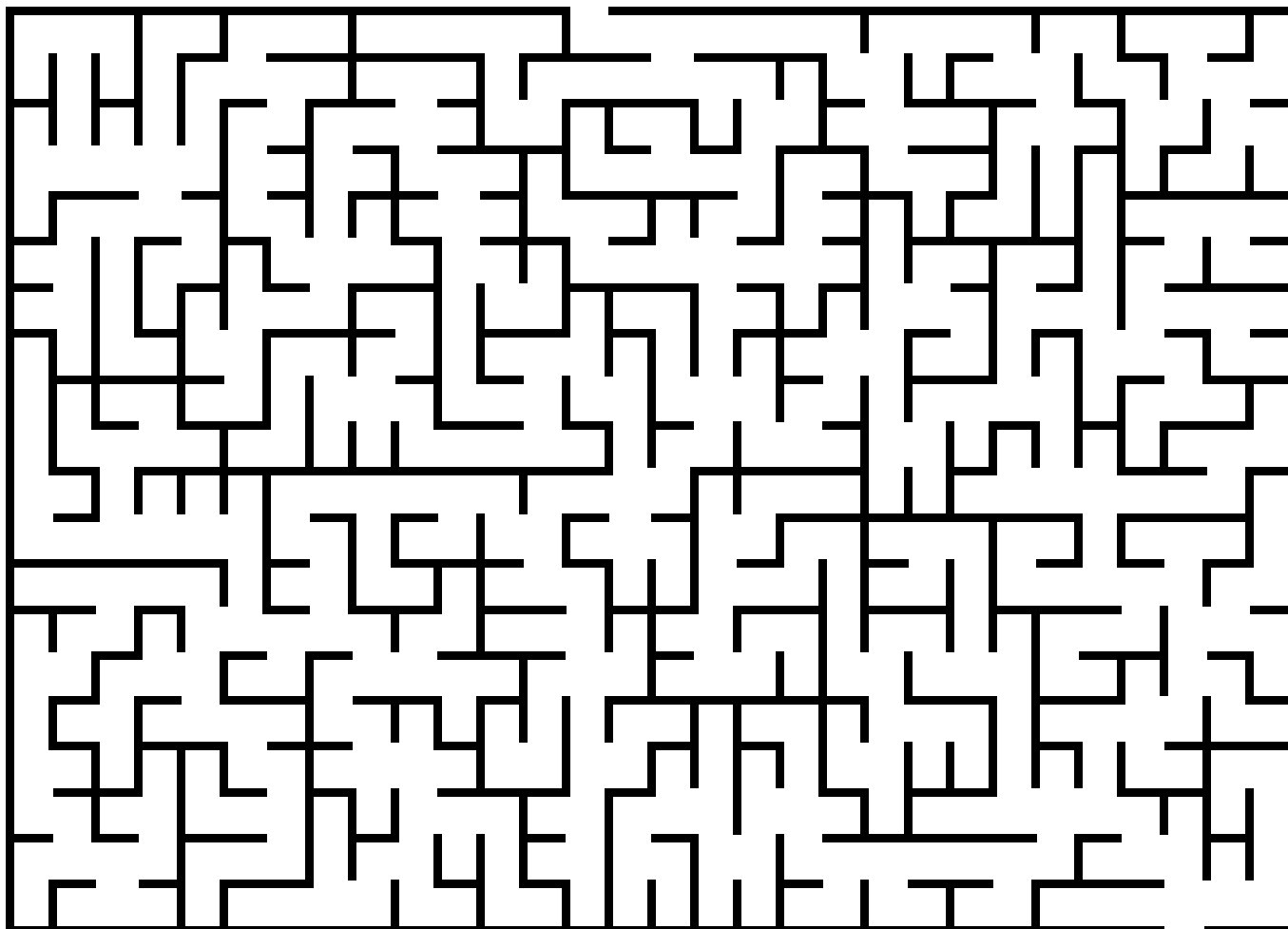
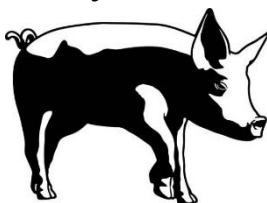
Čím se křest podobá impregnaci?

Křest je proti hříchu, který špiní naše srdce zlem. Křest ukazuje, jak Pán Ježíš očistil od zlého toho, kdo mu uvěřil a řekl před lidmi nahlas, že věří.

Mohl bys být pokřtěný i ty? Nebo už jsi?

(diskutujte s dětmi)

Pomůžеш prasátku najít cestu k bahýnku?

Pán Ježíš nás zve:

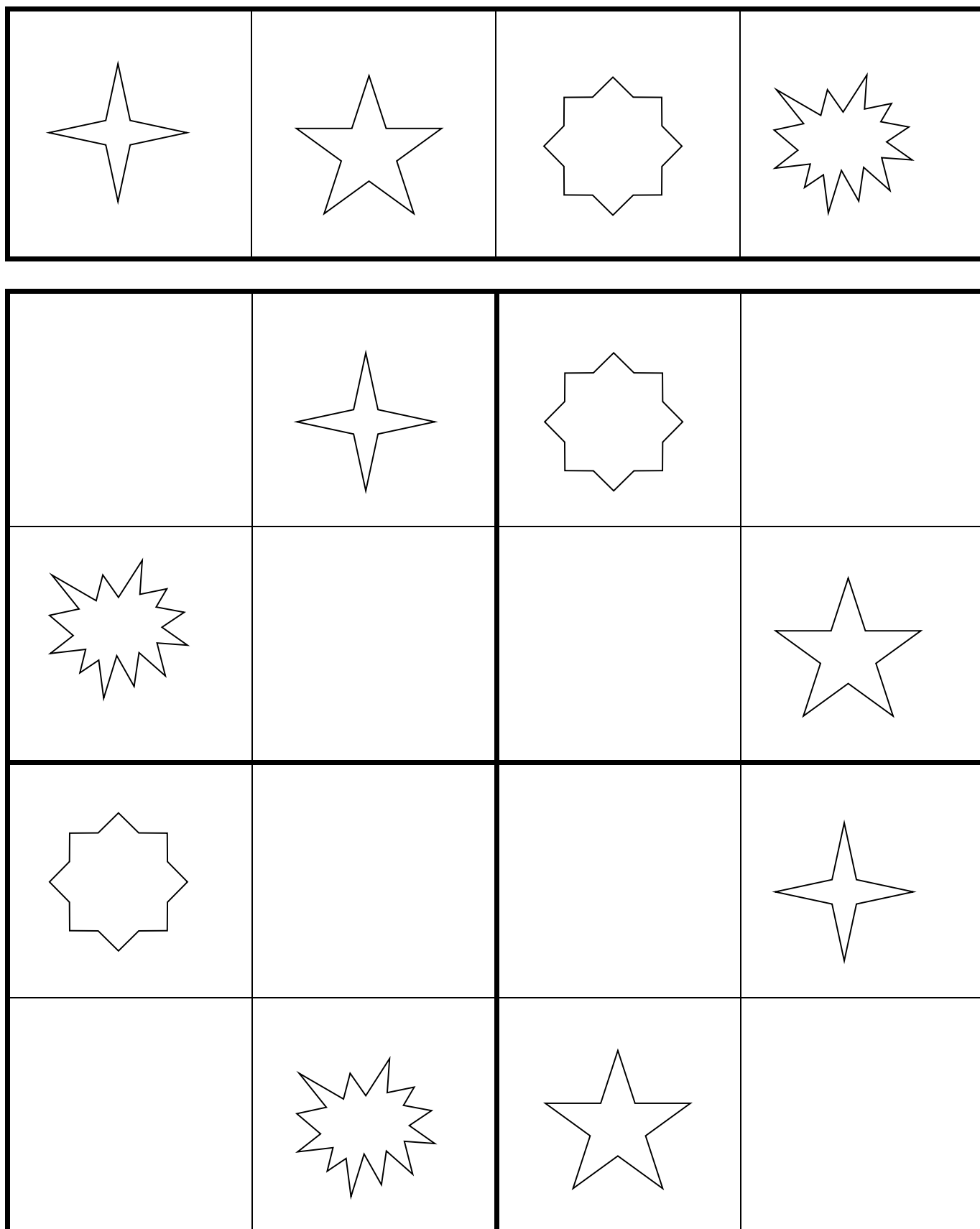
...- / ... / - / - / - // ...- / --- / -.- / ...- / . / .--- // .--- / . / / --- // ...- / -- / . / - / - //
.- // -. / . / .--- // ... / . // -. / --- / -.- / -.- / - // .. / - //
.- / -... / -.- / ... // -... / -.- / -.- // --- / -... / -- / -.- / - //
-.- / . // ... / ...- / -.- / -.- / ... // ... / .- / .. / -.- / ... / ..- //

Písmeno jsou bez háčků a čárek.

Nápověda na webu: <http://morseovaabeceda.cz/>

Hvězdné SUDOKU

Doplň do rámečků hvězdičky tak, aby se ve sloupcích ani v řádcích neopakovaly, a aby v malých čtverečcích byly taky vždy jen jednou.

neděle
24. 3.

MOC SLUŽBY

Skutečná velikost člověka se pozná podle toho, že neprosazuje sám sebe, ale slouží druhým.

Přečtete: Marek 10,35–45

Verš k zapamatování: Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vaším služebníkem. (Marek 10,43)

Gábinka se posadila na postel ve svém pokojíčku. Byla tak smutná a našťvaná, až jí bylo do breku. Přitom den začal tak hezky.

Všechno už bylo připraveno na narozeninovou párty. Ozdobili s tatínkem pokoj, maminka připravila dort a taky nějaké zábavné hry pro děti. Gábinka všechno kontrolovala, aby to bylo správně. Měla pozvaných dvanáct dětí a chtěla mít všechno akorát.

Přišli všichni. Gábinka jim ukazovala cedulky se jmény u stolu, nosila talířky a o všechny se starala. Tatínek bouchl dětské šampaňské. Maminka nakrájela dort. Děti dávaly dárky a blahopřály Gábince. Chvíli si hráli s dárky a potom maminka zorganizovala hry.

Gábinka hlídala, aby si každý zahrál, a když to někomu moc nešlo, tak ho povzbuzovala. Chtěla, aby si její oslavu každý užil.

Ale postupem času zjišťovala, že je čím dál více nespokojená a našťvaná. Mohl za to Robert. Nejdříve si toho nevšimla, ale stále více to vypadalo, jako by oslava byla jeho. Některé její dárky vyzkoušel dříve než ona. Vyhrával všechny hry a všichni mu nadšeně tleskali.

Robert ze sebe vždycky udělal divadlo, takže kolem něho pořád byl chumel dětí, které se bavily tím, co dělal.

Teď dokonce rozpoutal bitvu s plyšáky. Postupně do té blbosti zatáhl všechny, takže se přidal i tatínek a teď všichni běhali po domě, ječeli a házeli po sobě plyšáky. Maminka honem uklízela křehké věci, a tak si nikdo nevšiml, že

Gábinka stojí v rohu sama.

Gábince bylo smutno, protože tohle měla být její oslava. Na její oslavu plyšáková bitva nepatří.

Tatínek přiběhl celý rozjařený.

„Co ty tam stojíš jako kakabus?“ zeptal se a hodil jí na hlavu kachnu.

Gábinka ani neví, co ten blbý kakabus je. Proto teď sedí ve svém pokoji a cítí se ublíženě.

„Pořád mě učí, jak nemám myslet sama na sebe, mám pomáhat a dělat lidem radost. Prý se to Pánu Bohu líbí. No, a kdo z toho má teď radost?“ zamračila se Gábinka, „Robert, ten debílek.“

Gábinka chtěla říct horší nadávku, ale neměla na to odvahy. Jak sama lítostivě přemýšlela, všimla si, že vedle dveří někdo stojí.

Byl to bratranec. Docela hodný kluk.

„Ty nehraješ?“ zeptala se Gábinka.

„Ne,“ odpověděl bratranec.

Chvíli na sebe koukali, pak Gábinka navrhl: „Chceš si zahrát pexeso?“

Bratranec beze slova šel a posadil se vedle ní. Rozložili pexeso a hráli. Postupně se hra změnila, takže z pexesových karet stavěli domečky, a ještě později hádali, na kterou kartu ten druhý myslí.

Nakonec je zavolala maminka na rozloučení s hosty, když všichni odcházeli domů.

„Tak se ti oslava líbila?“ zeptal se ještě upocený tatínek.

Gábinka nevěděla, jak má odpovědět. Chtěla být našťvaná, ale přitom se už cítila docela spokojeně.

Koho budou mít lidi radši, Gábinku, nebo Roberta?

Někdo Gábinku, někdo Roberta, podle toho, jakou mají povahu.

Udělal Robert něco špatně?

Ano, cpal se dopředu, nedával přednost ostatním a myslel nejvíce na sebe a svou oblíbenost.

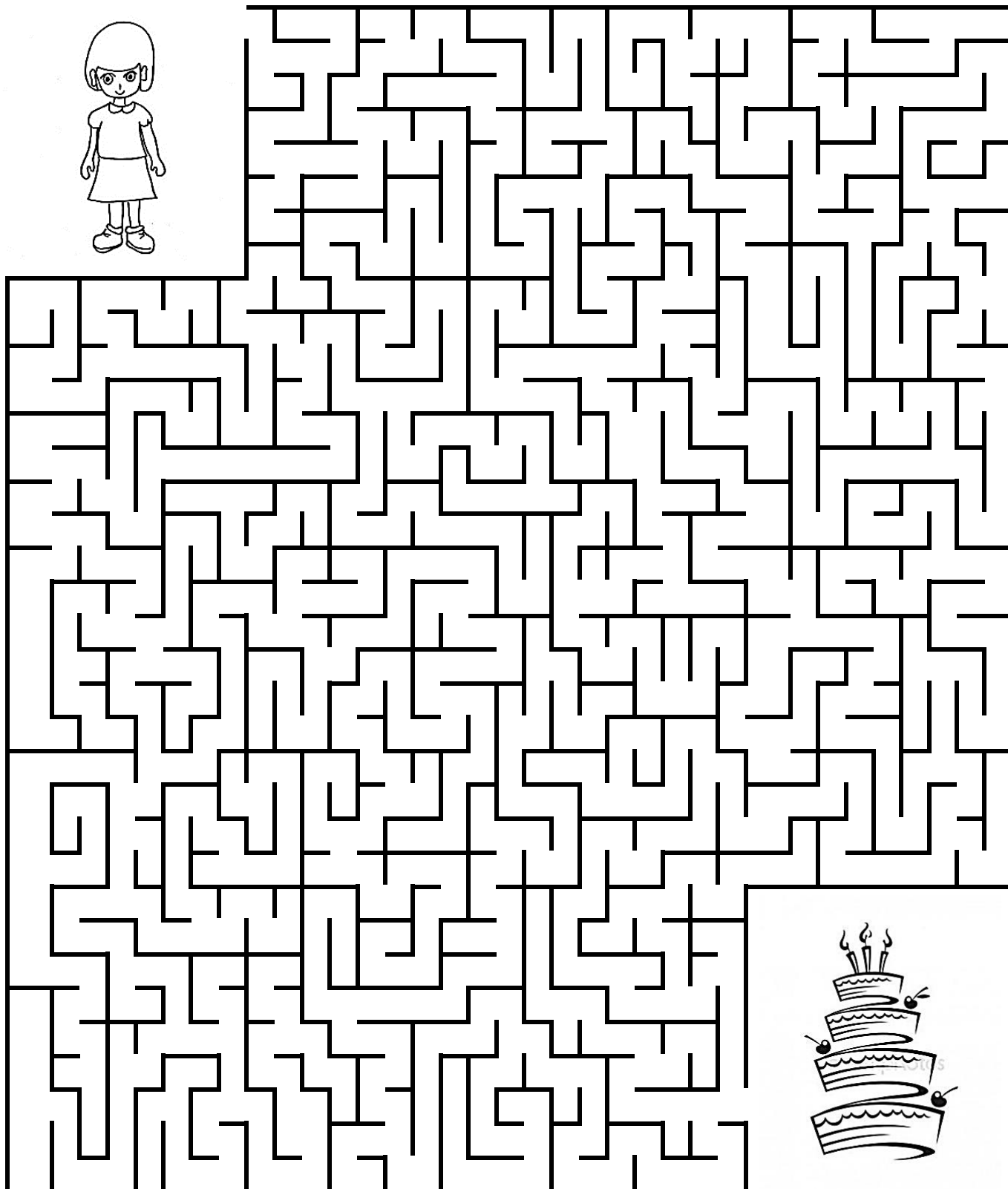
Udělal Gábinka něco špatně?

Ano, protože se začala litovat a nepomáhala druhým s radostí. Sice dobře začala, ale pak taky myslela nejvíce na sebe, jak je ublížená.

Komu se podobáš více, Gábince, nebo Robertovi?

(nechte děti odpovídat)

Pomůžěš Gábince najít cestu k svému dortu?

Vybarvi podle čísel

0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6	0	0	0	4	0	0	0	0
0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6	6	6	0	4	4	0	0	2	0
0	0	2	2	1	2	2	0	0	0	0	0	0	6	6	6	0	4	4	0	2	2	2
0	0	2	2	1	2	2	0	0	0	0	0	0	6	6	6	0	4	4	0	2	2	2
0	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	6	6	6	0	4	4	0	2	2	2
0	0	2	2	1	2	2	0	0	0	0	0	0	0	6	0	0	4	0	0	2	2	2
0	0	2	2	1	2	2	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	3	0	0	2	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	3	0	0	3	0
4	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3	0	3	0	3	0	0
0	4	0	0	4	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	3	3	0	3	0	0
1	1	4	4	1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	3	0	3	0	0
1	1	4	4	4	4	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0
4	4	4	4	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0
1	1	4	4	1	1	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0	0	0	0
0	0	0	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5	0	0	0
0	0	0	5	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	5	0	0	0
0	0	0	5	6	0	6	0	6	0	6	0	6	0	6	0	6	0	6	5	0	0	0
0	0	0	5	0	6	0	6	0	6	0	6	0	6	0	6	0	6	0	5	0	0	0
0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0
0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0
0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0
0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0
0	0	0	0	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0	0	0	0	0

1 1 žlutá
2 2 modrá

3 3 černá
4 4 červená

5 5 hnědá
6 6 zelená

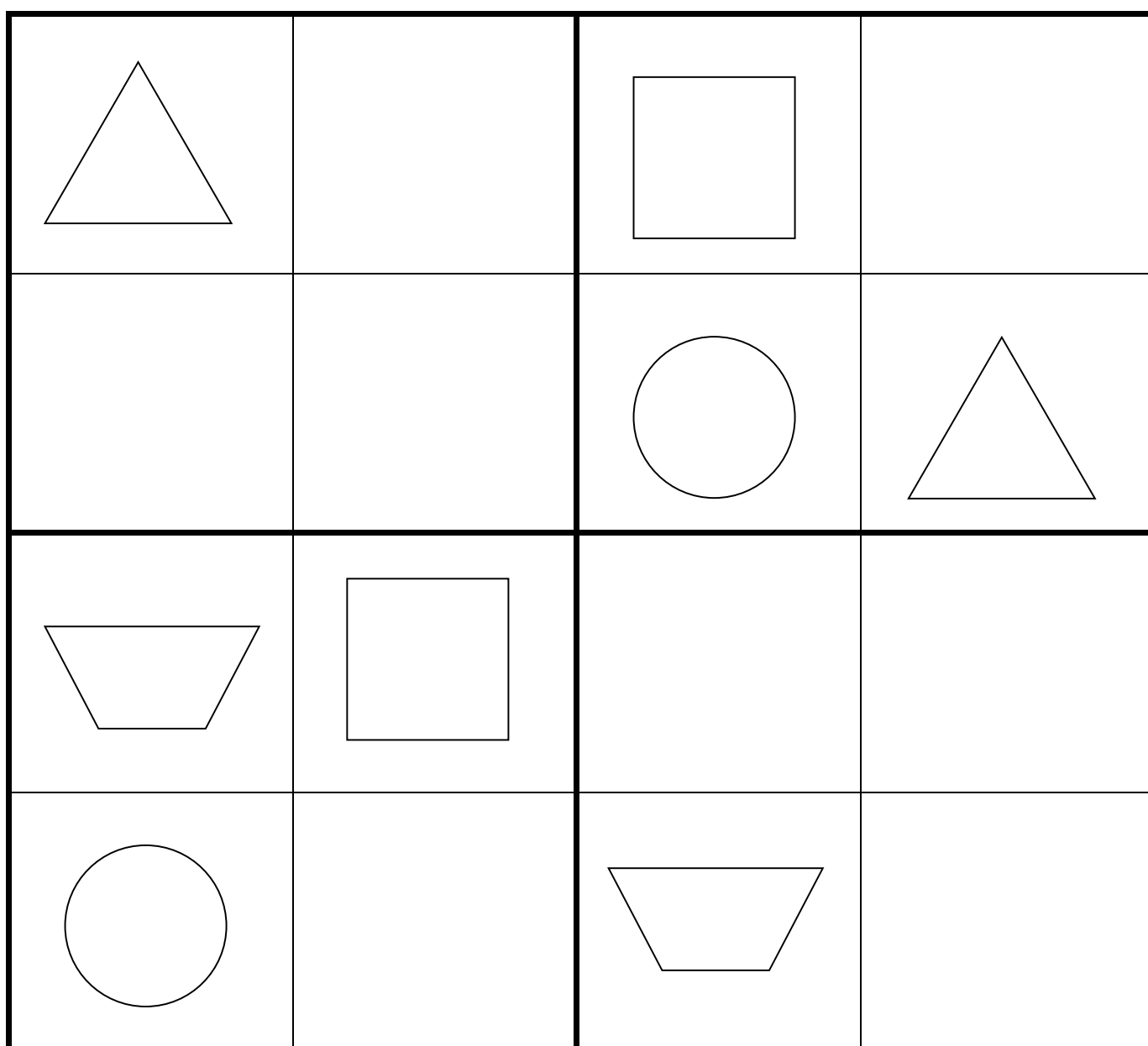
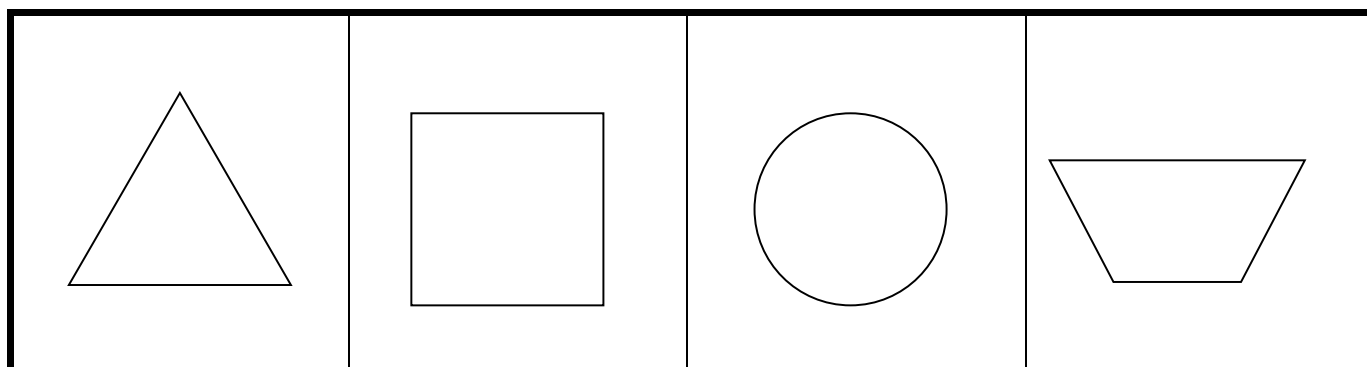
Vylušti zprávu:

A			J			T	
B			K			ř	
C			L			U	
D			M			V	
E			N			Y	
Ě			O			Z	
H			S			ž	
I			š				

Geometrie SUDOKU

Doplň do rámečků geometrické tvary tak, aby se ve sloupcích ani v řádcích neopakovaly, a aby v malých čtverečcích byly taky vždy jen jednou.

neděle
31. 3.

PÁN NÁRODŮ

Když je s námi ten nejsilnější a nejmocnější, nemusíme se bát vůbec ničeho!

Přečtete: Matouš 28,16–20

Verš k zapamatování: Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? (Římanům 8,31)

Misionáři byli tak odvážní! Tedy měl rád jejich příběhy, které mu četla maminka před spaním.

Misionáři chtěli vyprávět o Ježíši lidem, kteří o něm ještě nikdy neslyšeli. Cestovali kvůli tomu v bouřích na moři, bojovali se lvy, zajali je lidožrouti, bloudili pralesem, trpěli hladem a nemocemi a nikdy se nevzdávali.

Tedy takovou odvahu neměl. Pořád se mu líbilo, když mu maminka říkala Tedy, protože to znělo jako anglické „teddy bear“ – medvídek.

Ve škole mu říkali Tadeáš, jak se opravdu jmenoval, ale odvahu mu to nepřidalo. Jak by mohl být misionářem, když se bojí říci o Ježíši i svým spolužákům?

Jednoho dne začali kluci ve škole machrovat.

„Můj táta je ředitel a šéfuje sto lidem, takže je jasně nejchytřejší,“ chlubil se jeden.

„No a co? Můj táta by ho zmlátil i těch sto lidí. I tisíc,“ srazil ho další.

„Moje máma má blog a čte ji každý den deset tisíc lidí!“

„A můj táta procestoval celou Afriku na motorce a jednou ho přepadli s mačetou a on se ubránil.“

„To moje babička podala prezidentovi ruku a on se s ní vyfotil. Máme tu fotku na skříni.“

„A můj praděda bojoval ve válce a ustřelili mu nohu a on stejně dál bojoval.“

„Já věřím v Boha,“ překřičel je najednou všechny Tedy, „a ten chodí po vodě, vyhání demony, uzdravuje slepé, vyhnal obchodníky z chrámu, zavřel tlamy lvům a vstal z mrtvých!“

Celá třída ztichla. Něco takového ještě neslyšeli. Když to Tedy viděl, začal vyprávět o všem, co si pamatoval z Bible. Někteří sice odešli, ale zůstala skupinka dětí, které poslouchaly celou přestávku.

Konečně Tedy cítil, že má s odvážnými misionáři něco společného. Věřil ve stejného Boha jako oni a vůbec se nebál.

Kdo potřeboval větší odvahu, misionáři, nebo Tedy?

Všichni stejnou. Báli se, ale Bůh jim dal odvahu mluvit o něm. Postupně se Tedy mohl naučit nebát ani velkých nebezpečí. Misionáři se taky museli učit postupně.

Kdo vyhrál to chlubení ve třídě?

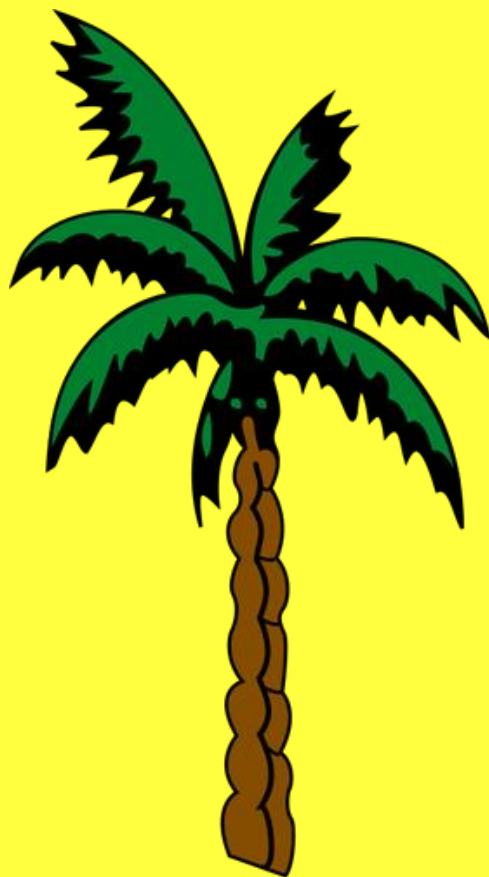
Tedy, protože věřil v Boha, který toho dokázal mnohem více než jakýkoli člověk.

Bylo správně, že chtěl Tedy vyprávět spolužákům o Bohu?

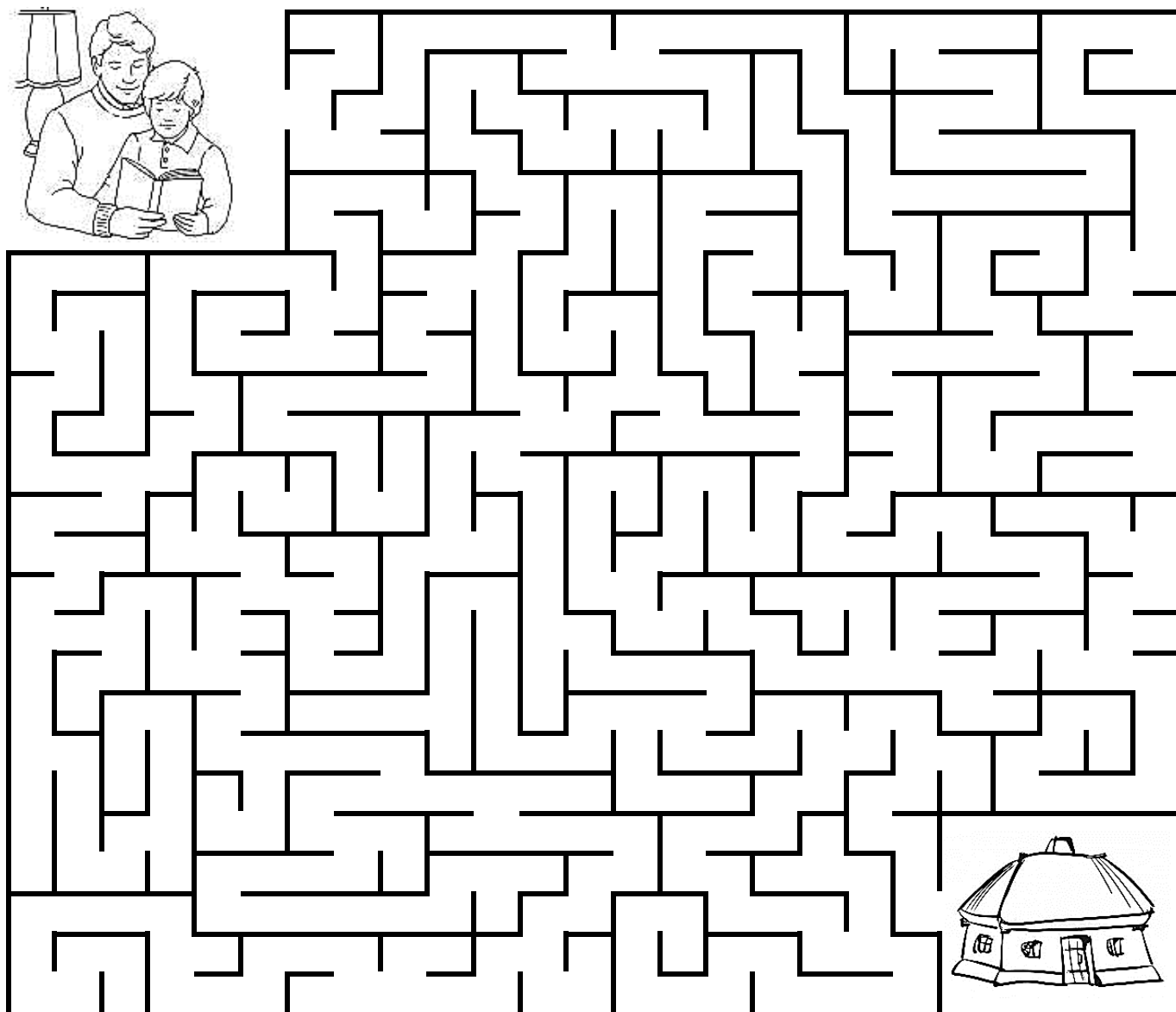
Ano, bylo to správně. Každý, kdo věří Ježíši má za úkol vyprávět o Bohu ostatním lidem.

Zkoušel jsi říkat o Bohu svým spolužákům a kamarádům?

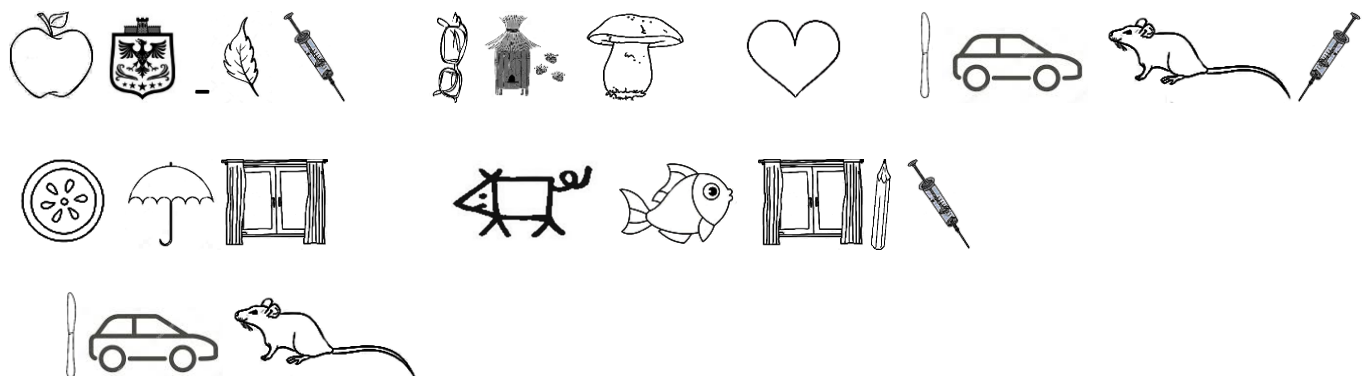
(nechte děti odpovídat)

Tadeáš si čte o misionářích, pomůžeš jim najít cestu domů pralesem?

Vyluštěte zprávu:

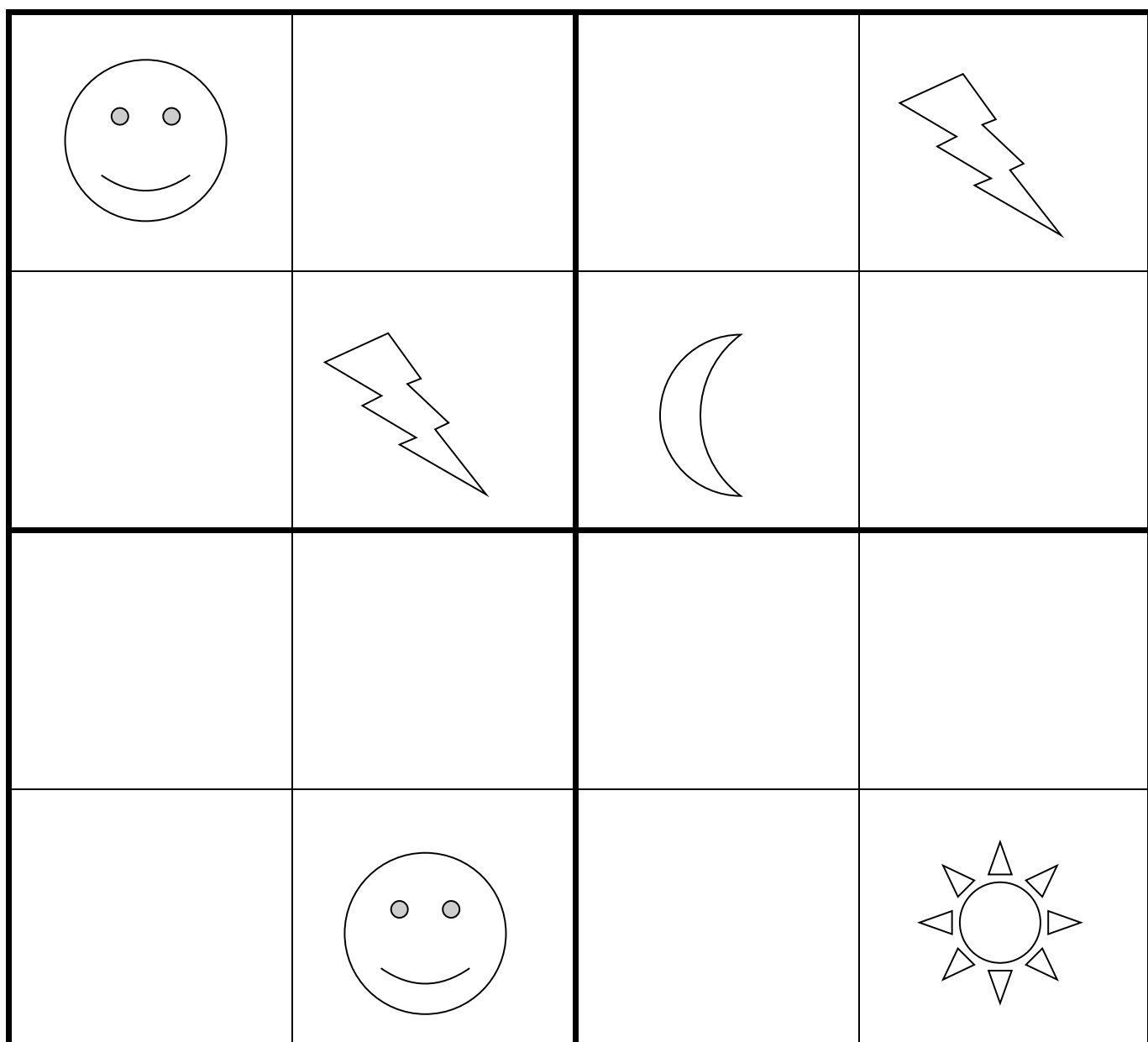
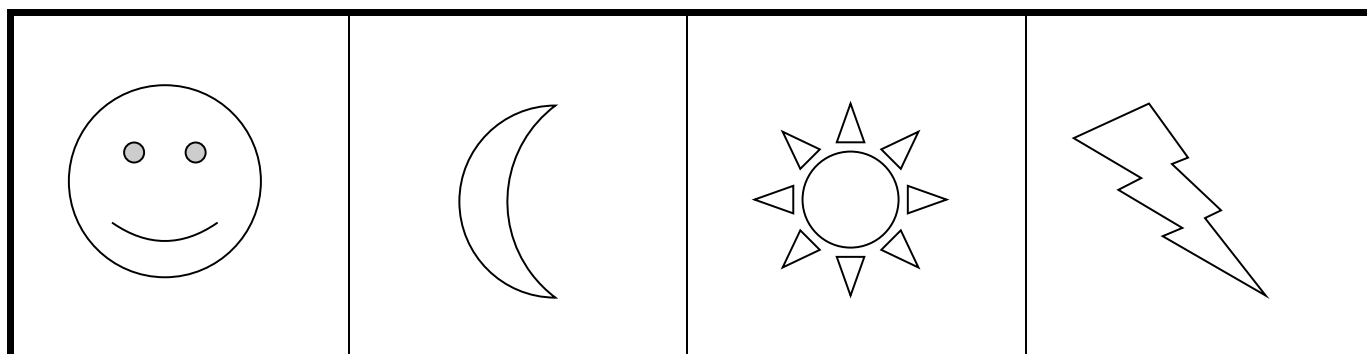

Jaký hlavní úkol mají věřící?

VÍYMPRIÁDVEĚMTOOJSETŽAÍTŠNI

Obrázkové SUDOKU

Doplň do rámečků obrázky tak, aby se ve sloupcích ani v řádcích neopakovaly, a aby v malých čtverečcích byly taky vždy jen jednou.

neděle
7. 4.

NOVÉ SPOLEČENSTVÍ

Jediná cesta ze zla hříchu, je pokání, volat k Bohu o odpuštění.

Přečtěte: Skutky 2,32–47

*Verš k zapamatování: Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy.
(Skutky 3,19)*

Klárka je do své třídy integrovaná. To znamená, že s sebou má asistentku. Paní asistentka je na ni hodná. Pomáhá jí s učením a připomíná jí co má dělat, protože to Klárka vždycky zapomene.

Děti jsou na ni zlé. Nekamarádí se s ní. Koukají na ni. Nemají ji rády. I když se Klárka snaží být stejná jako oni. Chtěla by k nim patřit, ale nejde to.

Klárky mozek funguje jinak. Vždycky dostane nějaký nápad a hned to udělá. Například si listuje knížkou a najednou její mozek napadne pípat. Klárka najednou slyší, jak dělá „píp, píp“, neví proč. Jindy ji napadne do někoho strčit. Hned to udělá. Nejde to zastavit.

Klárka se snaží změnit, ale nejde to. Dokonce kvůli tomu bere prášky, ale to nestačí. Ostatní ji proto nemají rádi. Klárka je naštvaná a schválně jim to vrací.

S asistentkou je hodná, protože asistentka se o ni pořád stará a je trpělivá. O přestávkách si ale vybíjí zlost. Strká do dětí a pere se. Někoho si vybere a zmuchlá mu sešit. Jenom tak. Proto! Nebo plivne do svačiny. Fúj.

Když k dětem nemůže patřit, tak si to zaslouží.

Samozřejmě má proto poznámky, učitelky jí vynadají a chodí do ředitelny. Ale to moc nevadí. Když na ni někdo mluví, je to dobré. Často dělá schválně uraženou, aby na ni někdo mluvil. Je to uklidňující. Užívá si to.

Ale to vše se změnilo. Klárka odjela na dětskou víkendovku pořádanou církví. Mluvili tam o Bohu, ale jinak bylo všechno stejné, jako ve

škole. Jo a ještě modlitby. Modlitby byly krásné. Klárku vždycky uklidňovalo, když se někdo modlil.

Vedoucí tam také učili o lidském srdci, o tom, jak je pošpiněné a zmačkané, jak se trápí. Jako Klárky mozek. Vyprávěli také o Ježíši, že dává nové srdce. To se Klárce moc líbilo.

Jedno odpoledne přišla za vedoucím a řekla mu, že by chtěla taky čisté srdce. Bylo pro ni těžké poslouchat, co všechno vedoucí říkal, ale zvládla to. Dala svůj život Ježíši a poprosila ho o nové srdce. Věděla, že potřebuje nové srdce, protože to staré bylo úplně rozbité.

Dostala moc krásný pocit. Ježíš jí dal nové srdce a je s ní. Vedoucí ji také naučil, jak se modlit. Od té doby vždycky když se trápí nebo když ji mozek neposlouchá, tak se modlí.

Od září Klárka zase chodí do školy. Ale už se nesnaží být jako ostatní. Pán Ježíš je s ní, a to je nejlepší. No a co, že na ni ostatní koukají. No a co, že si s ní nepovídají. Ježíš s ní povídá, a to je víc. Ještě k tomu, když se modlí, Ježíš jí pomáhá se nevztekat a nemstít. To je velká výhoda.

Dokonce i děti si všimly, že je Klárka jiná. Říkají si: „Co se to s Klárkou o prázdninách stalo?“

Klárka teď má i kamarádku. Holku, která se jí dřív bála a utíkala před ní. Ale teď se nebojí. Obě spolu věří v Pána Ježíše a taky chodí na náboženství.

Klárka už se nemusí snažit patřit mezi ostatní. Už patří Pánu Ježíši a patří k těm, kdo mu taky věří.

Znáš někoho jako je Klárka?

(nechte děti odpovídat)

Co Klárce pomohlo?

Poprosila Ježíše o nové srdce, protože věděla, že to její je rozbité a modlila se k Ježíši o pomoc.

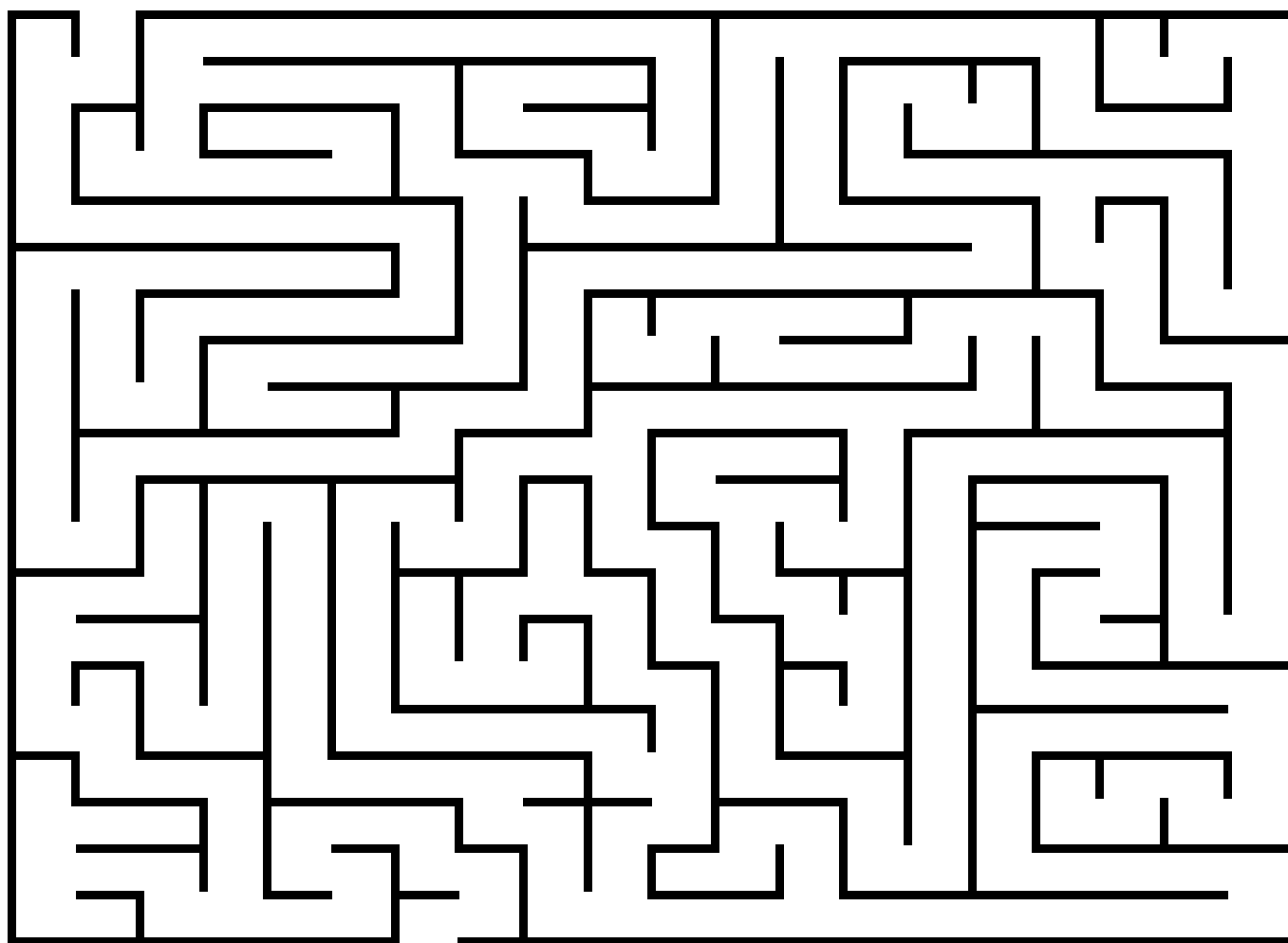
Mohlo by se to stejně stát ve skutečnosti?

Ano, příběh je napsaný podle skutečné události. Klárka opravdu existuje a rodiče té nové kamarádky se dlouho modlili, aby Klárka uvěřila.

Kam patříš ty?

(nechte děti odpovídat)

Neposedná Klárka ztratila ve škole svou aktovku, najdete ji společně?

Co si přála Klárka a co dostala, když o to poprosila Pána Ježíše?

Odpověď je v tajence

pokrývka hlavy

Abrahamův syn

soudce, který vynikal silou

učedník Pána Ježíše

město, kde se Ježíš narodil

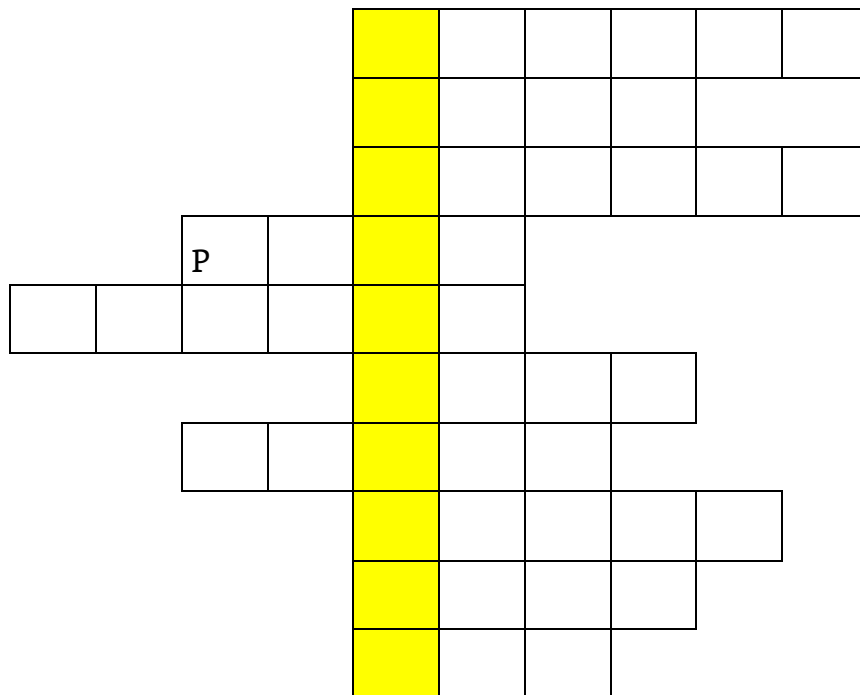
první izraelský král

matka Pán Ježíše

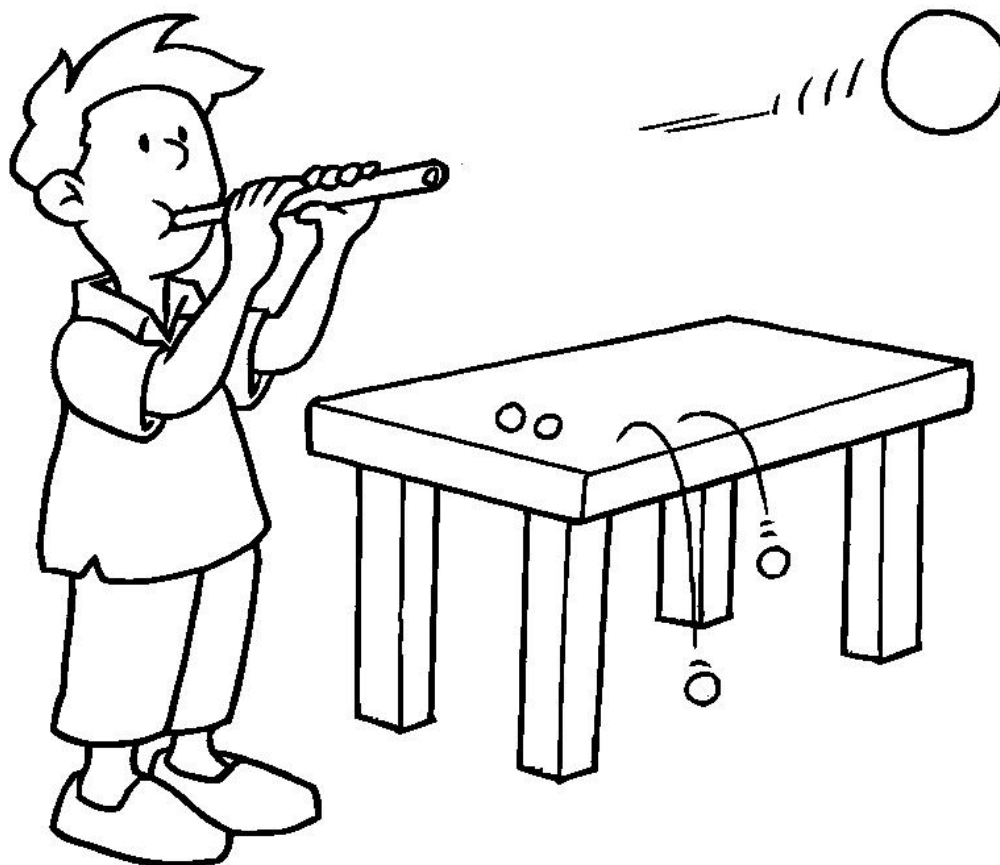
kdo porazil Goliáše

je to sladké

první žena

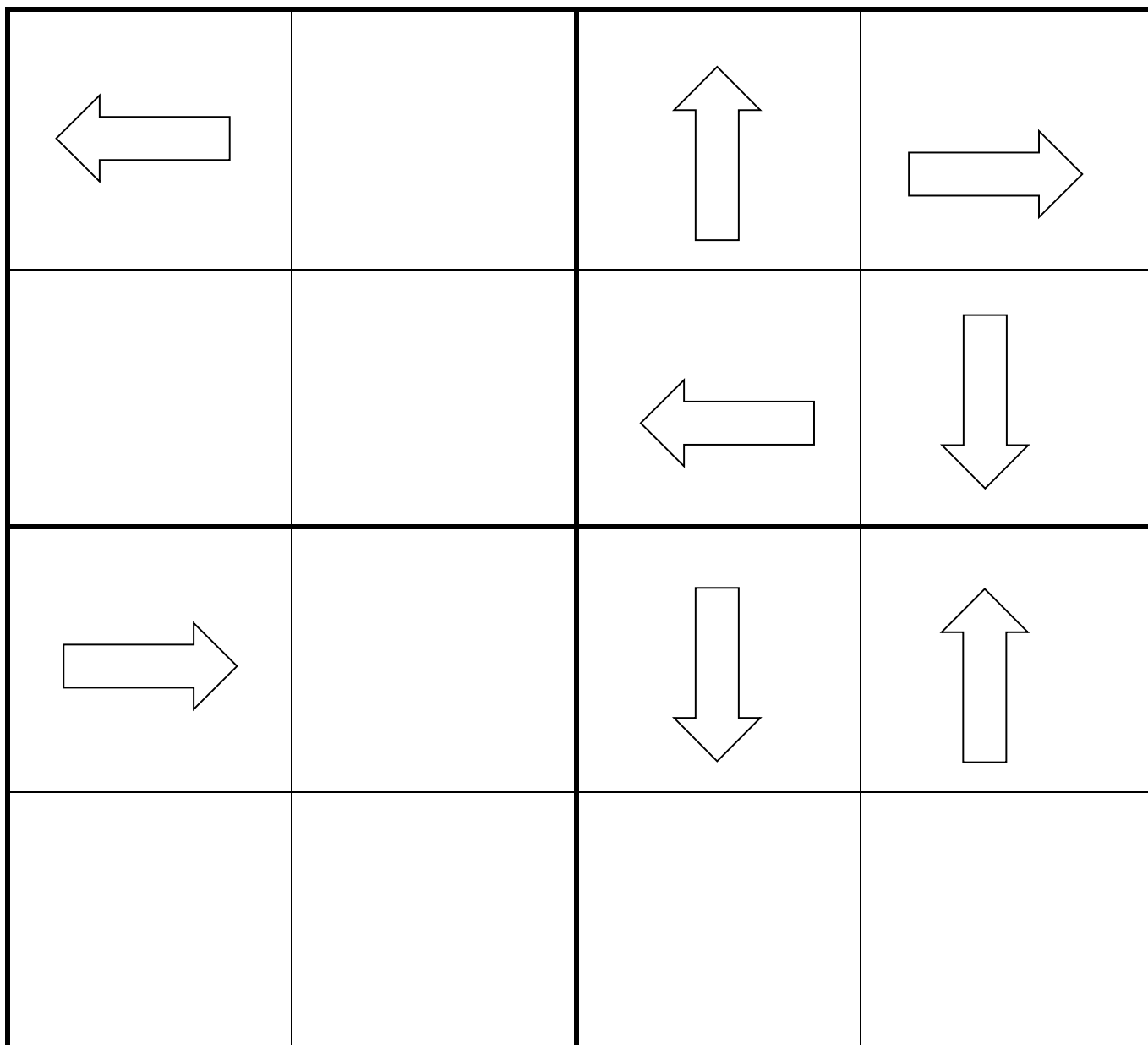
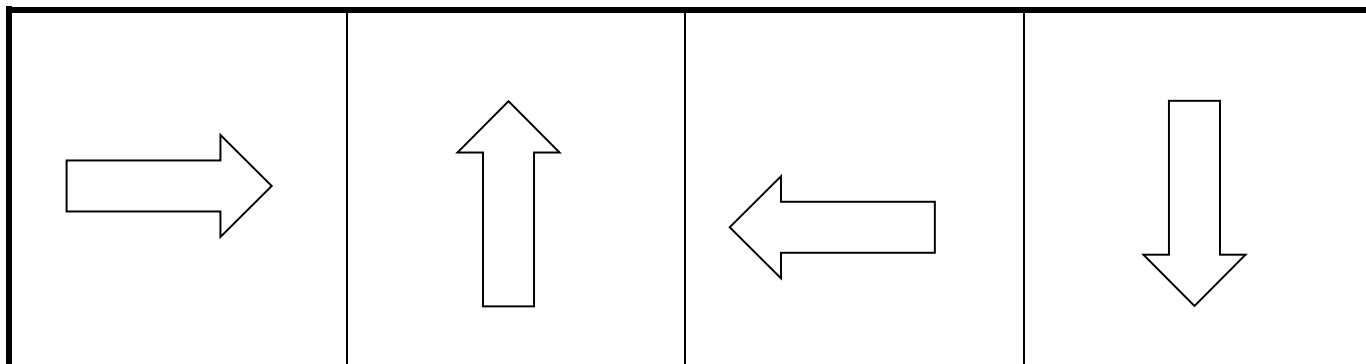

Vybarvi:

Směrové SUDOKU

Doplň do rámečků šipky směru tak, aby se ve sloupcích ani v řádcích neopakovaly, a aby v malých čtverečcích byly taky vždy jen jednou.

neděle
14. 4.

DAR A ZÁVAZEK

Nemysleme si, že když chodíme do církve, tak jsme lepší, že tím je všechno v pořádku.

Přečtete: 1. Korintským 10,1-13

Verš k zapamatování: Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. (Matouš 3,8)

„Taková nespravedlnost!“ rozčiloval se Radek. Byl na besídce zase pěkně naštvaný. Střílel pastelkami po stole. Když mu je teta zabavila, začal dělat obličej na Anežku naproti, aby ji rozesmál. Dostal za to zase vynadáno. Jenže jak jinak má člověk ukázat, že je všechno úplně špatně?

Na besídce bylo všechno špatně. „Teta prostě nemá ráda chytrý děti,“ říkal si vždycky Radek. Ale dneska to bylo ještě horší. Jenom poslouvejte.

Teta vyprávěla příběh o Izraelcích. To jsou ti dobří a chytrí. Izraelci dostali Boží zákon, takže měli pravdu a dělali věci správně.

Izraelci byli jako Radek. Radek je z křesťanské rodiny, zná Bibli a je taky chytrý, takže si všechno dobře pamatuje a má pravdu.

Pak tam byly pohanské národy. To jsou ti zlí a blbí. Pán Bůh je trestal, protože dělali hrozné věci a nevěděli co je dobré.

Národy byly jako ty děti z klubu, co chodí na besídku. Vůbec neznají Bibli, a navíc jsou hloupé. Vždycky odpovídají úplně blbosti a ani neumí pořádně mluvit.

Bůh si vyvolil Izraelce, aby vyhnali národy a obsadili jejich zemi. Tak to bylo správně.

No a dneska teta vyprávěla dramatický příběh.

Izraelci neposlouchali Boha a ten se naštvál. Země se otevřela a pohltila neposlušné Izraelce.

To bylo dost drsný. Ještě k tomu tam byly dramatické obrázky a Radek si mohl představit, jak se Bůh rozčilil.

Pak to teta zkazila. Řekla, že Bohu vůbec nezáleží na tom, kdo je Izraelce, když ho nemiluje a neposlouchá. Že Bůh má radši pohany, kteří ho poslouchají než Izraelce, kteří ho neposlouchají. Proto neposlušné Izraelce potrestal a třeba pohanskou Rachab zachránil.

Radkovi bylo jasné, co tím teta myslela. Bůh má podle ní radši ty hloupé děti z klubu, které si nic nepamatuji a neumí se chovat, a to jenom proto, že uvěřily v Ježíše a modlí se. Zatímco Radka nemá rád, i když zná pravdu a ví, co je správně.

Teta to neřekla přesně takhle, ale Radek to pochopil.

Takže když měla ty děti teta radši, bylo to špatně a nespravedlivé. Ale když ještě tvrdila, že to stejně má i Bůh, to už je vrchol.

Radek se úplně červenal, jak vymýšlel, co by mohl provést, aby ukázal tu nespravedlnost. Zatím jenom slepil všechny omalovánky lepidlem, ale to nebylo nic moc.

Pochopil Radek správně, že Bůh ho nemá rád, protože neuvěřil v Ježíše?

Ne. Bůh má rád všechny lidi stejně a všechny stejně chce zachránit.

Měl Radek pravdu, byla to nespravedlnost?

Ne. Teta řekla pravdu. Pro Boha je důležitější, jestli ho člověk poslouchá než to, jestli je z křesťanské rodiny, zná správné odpovědi a je chytrý.

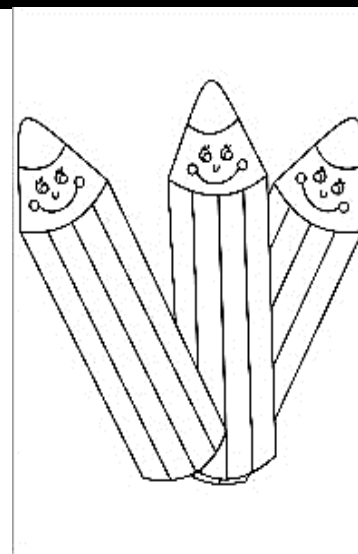
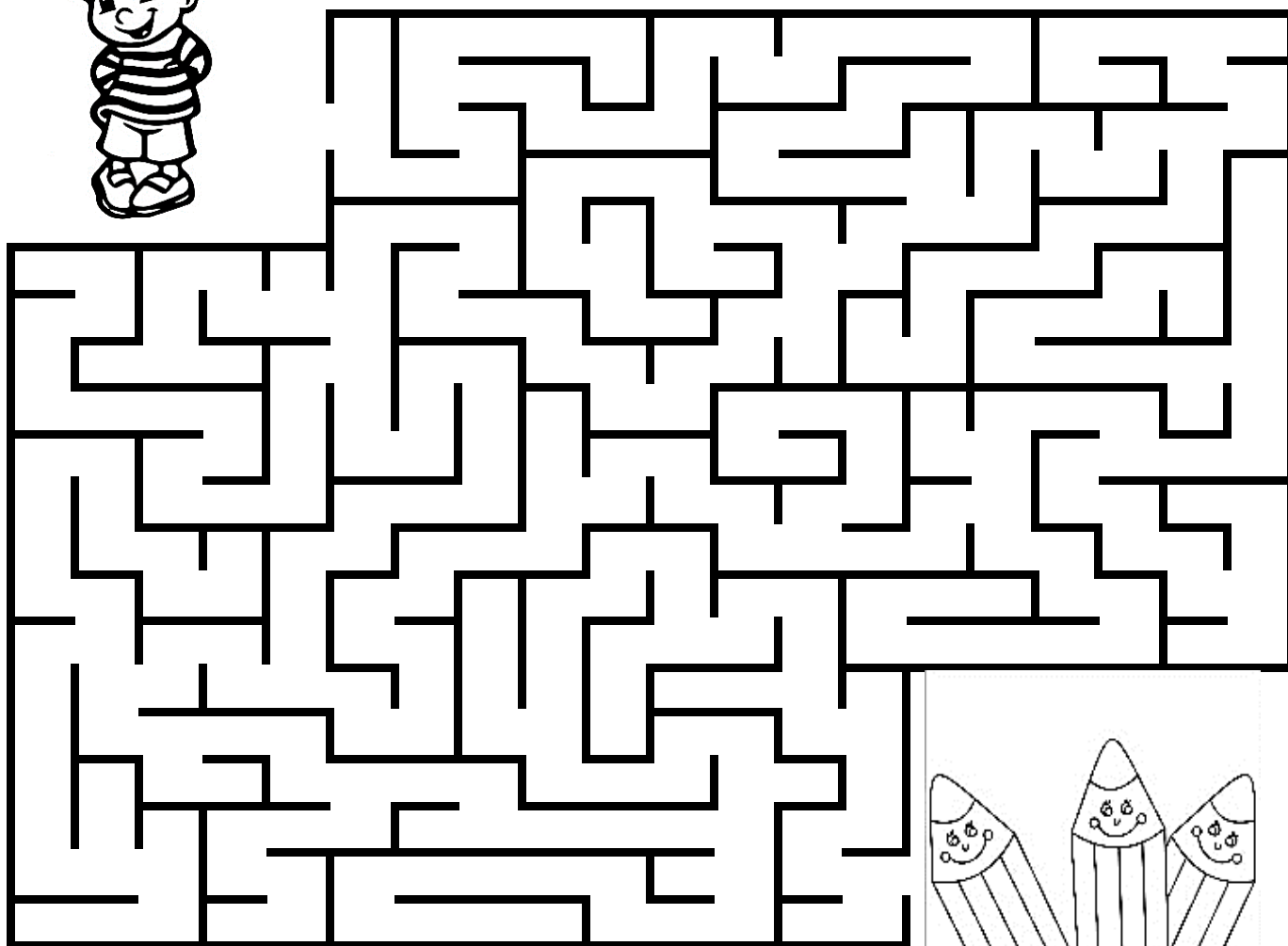
Je lepší být chytrý a znát pravdu?

Ano, ale jenom když člověk taky poslouchá a má rád lidi. Pokud se přitom chová k lidem ošklivě, je horší než hloupý člověk.

Jaké lidi si tedy Bůh vybral do nebe?

Ty, kteří v něj uvěří. Na ničem jiném nezáleží. Se vším ostatním umí Bůh lidem pomoci, i kdyby třeba byli hloupí a nevěděli, co je správně.

Najde Radek cestu ke svým pastelkám?

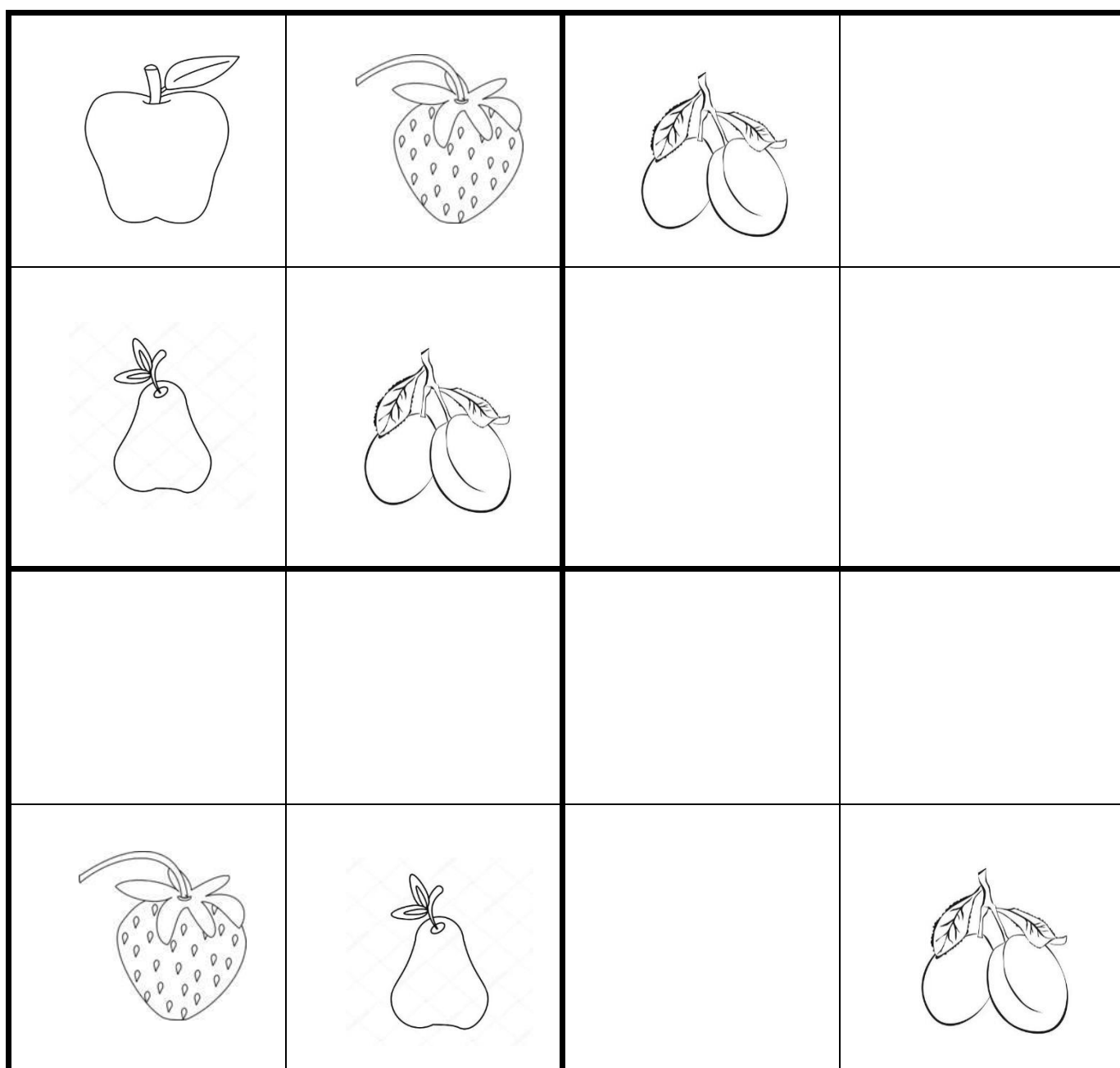
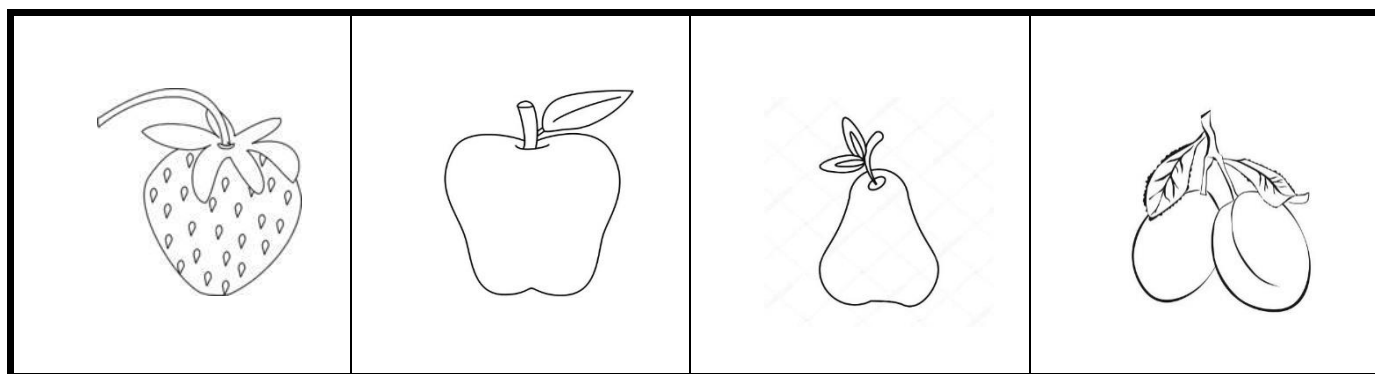

Když vynecháte písmena B, H, M, dozvíte se verš:

NBHMEBMSTHMETBHMEBMDHBY OBHMVMHBOBMCBHE,
KHMTMBEMHRHBÉ UBHMKMHBABHZHMUMBJMHE,
ŽMEMHBČBIMHNBHMÍBHTHMEBHMPMOBHMKÁHMNBHMÍ.

Ovocné SUDOKU

Doplň do rámečků ovoce tak, aby se ve sloupcích ani v řádcích neopakovalo, a aby v malých čtverečcích bylo taky vždy jen jednou.

pátek
19. 4.

JEDNOTA S KRISTEM

Jestliže dáme Pánu Ježíši svůj život, musí mu patřit úplně celý.

Přečtěte: Římanům 6,1–11

Verš k zapamatování: Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání. (Skutky 8,37)

Maminka se mračila. Anetka se mračila. Tak to bývá, když provedete, co nemáte. Maminka to ale ještě zhoršila, když do věci zatáhla Pána Ježíše.

„Proč mě furt nutíš být hodná?“ stěžovala si Anetka, „já chci Ježíše, ale to ostatní chci taky!“

„Ty ses ještě nenaučila, že si musíš vybrat?“ divila se maminka. Měla pravdu, právě tohle se Anetka letos naučila, ale úplně jinak.

Anetka vždycky hrála na klavír, zpívala v dětském pěveckém sboru a chodila do baletního kroužku. Už od doby, kdy byla malinká, ji tohle všechno bavilo. Nebyla jako děti, které nebaví trénovat. Anetce všechno šlo dobře a užívala si klavír, zpěv i balet. Byla v tom dobrá.

Paní učitelka u klavíru vždycky říkala: „Máš úžasný talent! Měla by ses hře věnovat naplno.“

Jenže to samé říkala i dirigentka dětského sboru a paní učitelka baletu zrovna tak. Všichni říkali, jak daleko by mohla dojít, kdyby dělala jenom to jejich.

Jenomže vybírat si Anetka nechtěla. Chtěla to všechno. Bylo přece skvělé být baletkou, bylo úžasné zpívat ve sboru a krásné hrát na klavír, až všichni tleskali. Jak by si mohla vybrat?

Na začátku každého školního roku ji rodiče přesvědčovali, ať už si vybere. Anetka si vždycky vybrala všechno. Pokaždé rodiče přemluvila, protože si ani nemohli stěžovat, že zanedbává školu. Anetka se učila výborně.

Jenže každý další rok to bylo těžší. Čím byla lepší, tím více času potřebovala na cvičení, hraní a učení. Už měla kamarádky jenom v pěveckém sboru a baletu, protože na holky ze školy neměla čas. Starší děti mají častěji různá vystoupení a Anetka kvůli nim měla plné soboty i neděle.

Nejhorší ale bylo, když se vystoupení překrývala. Někdy dokonce měla být na třech

místech najednou. Protože to nejde, musela si vybrat. Vždycky nad tím dumala, chodila po pokoji, probírala výhody a nevýhody milionkrát dokola, až z toho maminka dostala nervy a vybrala za ni.

Anetka ještě celý týden potom nadávala, že kvůli mamince chyběla na tom druhém vystoupení. Věděla, že za to maminka nemůže, ale prostě jí bylo líto, že chyběla.

Letos v září se asi všichni spikli. Rodiče řekli, že to takhle dál nejde. Ve škole má víc učení a oni odmítají každý víkend řešit, na které vystoupení pojede, a pak se ještě celý týden rozčilovat s našťavanou Anetkou.

Paní dirigentka se přidala, že jestli bude Anetka zase chybět na koncertech, tak jí nebude dávat sóla, protože pak za ni stejně musí zpívat zástupkyně. Paní dirigentka odmítá řešit situace, kdy zastupující holka onemocní a Anetka si vybere balet.

A korunu tomu nasadila vedoucí baletu, když prohlásila, že Anetku přeřadí dozadu, jestli letos bude mít zase tolik absencí na vystoupeních.

Všichni chtěli, aby jim dala přednost. Anetka celý týden střídavě zuřila a plakala, ale nakonec se rozhodla dát přednost baletu a zklamala tím všechny ostatní.

Jenže teď už není září. Zato Anetka září spokojeností. Vybrala si balet a začala se mu pořádně věnovat. Dostala důležitou roli, a protože měla více času, vytrénovala se k dokonalosti. Byla tak dobrá, že se dostala na plakát k chystanému vystoupení. Má taky více času s kamarádkami a zjistila, jak moc je skvělé, když se může s někým kamarádit jen tak. Vybrat si, bylo to nejlepší, co mohla udělat.

Proč si musela Anetka vybrat?

Protože nemohla stíhat dělat pořádně všechny věci, kterým si přála se věnovat.

Proč maminka Anetce připomněla její výběr?

Anetka nemohla dělat najednou všechny věci, které si přála. Stejně tak nejde vybrat si Pána Ježíše a zároveň věci, které se Ježíši nelíbí.

Musel ses někdy rozhodnout dát přednost Ježíši, před něčím, co jsi taky chtěl?

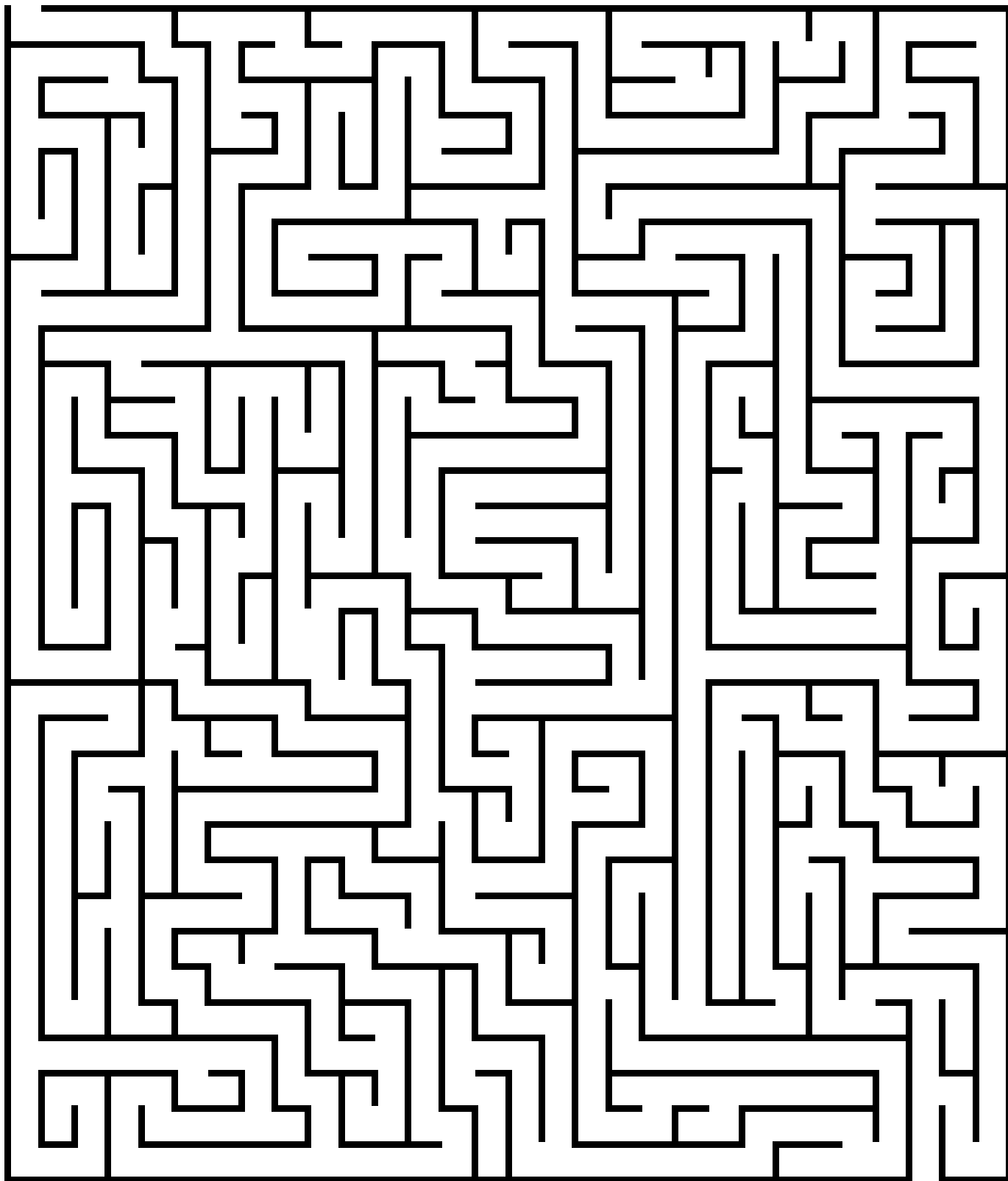
(nechte děti odpovědět)

Jaké věci jde dělat zároveň s vírou v Ježíše?

Všechny dobré věci, ale až potom, co jsme udělali všechno, co nám dal Pán Ježíš za úkol.

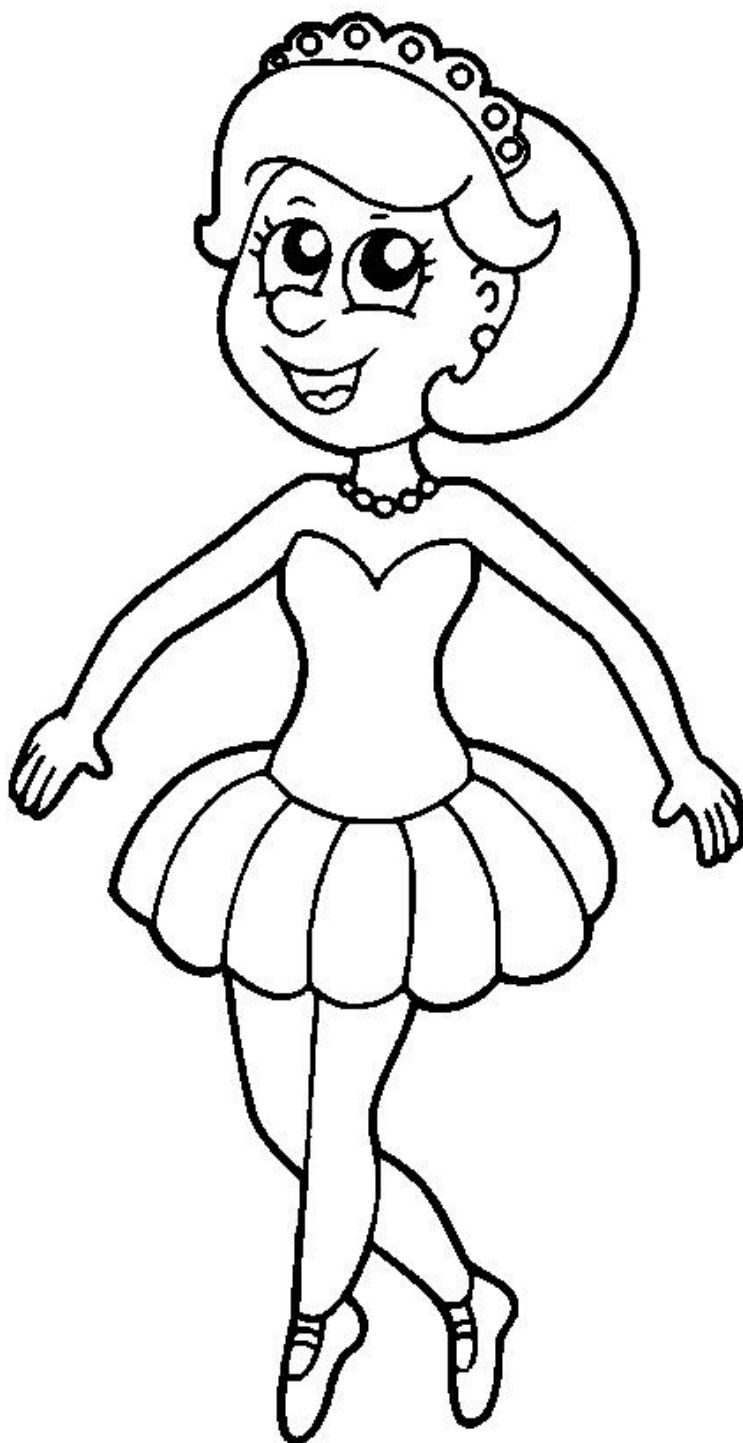
Anetka ztratila svou tašku na balet, najdete spolu cestu k ní?

Pro vylúštení můžete použit zrcátko

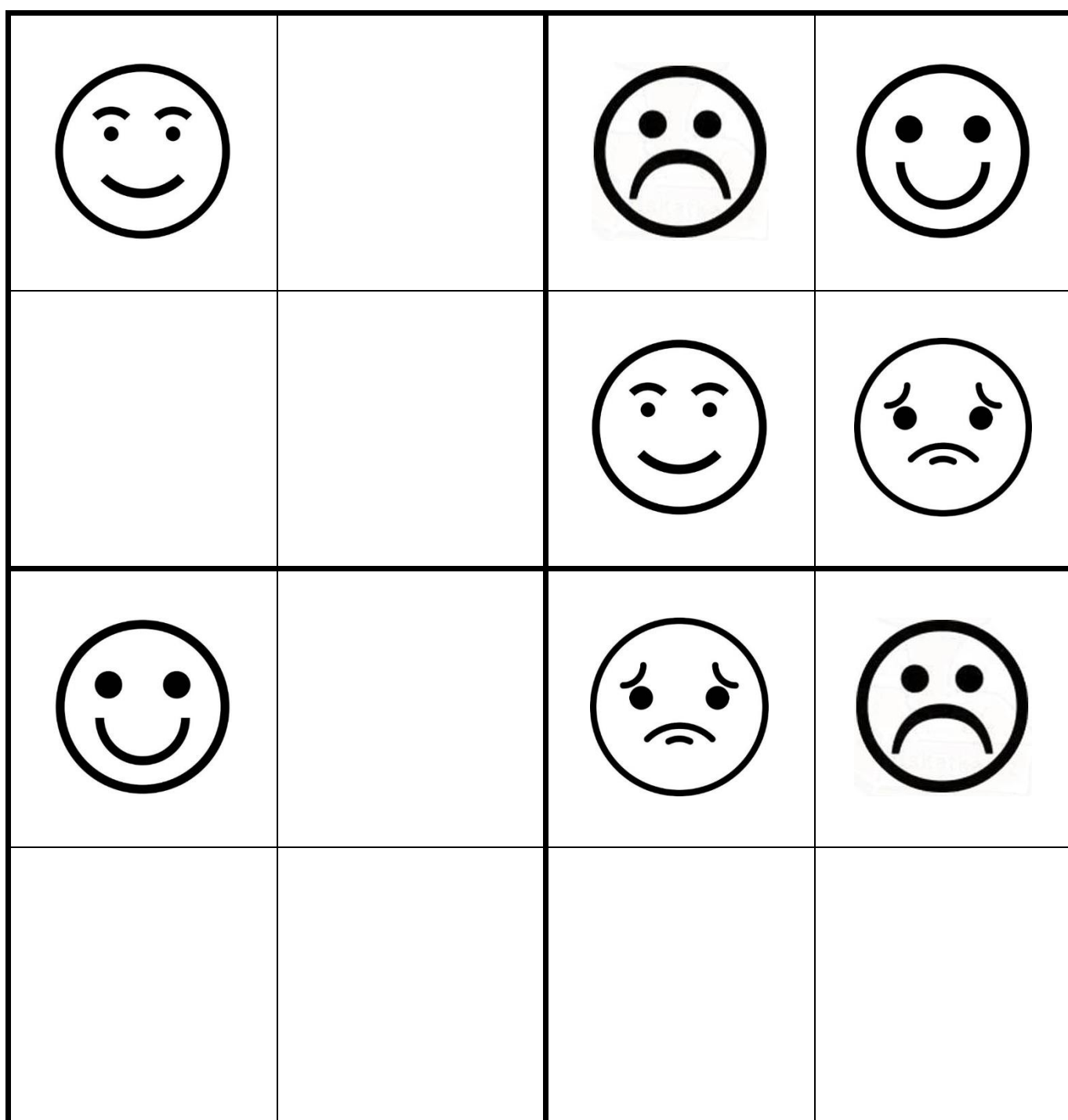
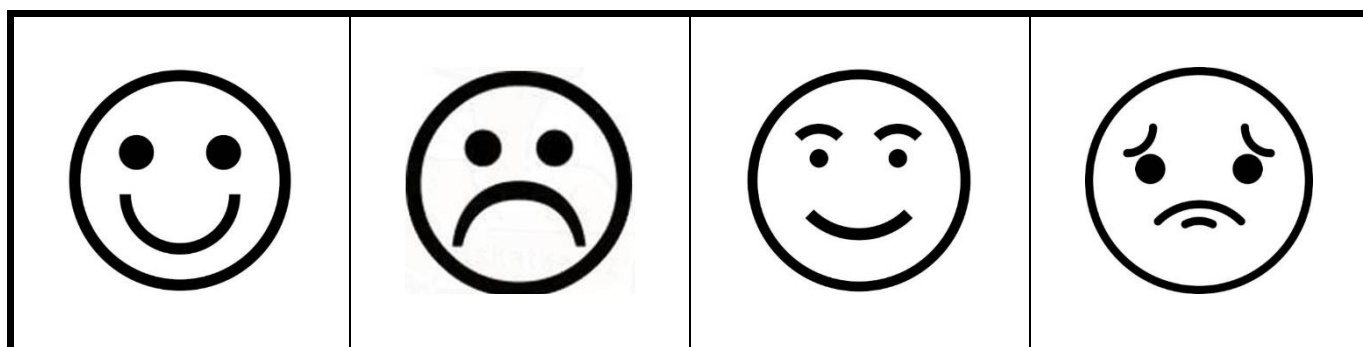
jestliže věříš celý svět
nic tomu neprobíhá

Vybarvi baletku:

Smajlíkové SUDOKU

Doplň do rámečků obličejů tak, aby se ve sloupcích ani v řádcích neopakovaly, a aby v malých čtverečcích byly taky vždy jen jednou

neděle
21. 4.

MOC VZKŘÍŠENÉHO KRISTA

Ježíš žije a dává nám sílu zvítězit nad hříchem.

Přečtete: 1. list Petřův 3,17–22

Verš k zapamatování: Chvála bud' Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! (1. Korintským 15,57)

Tobík na táboře uvěřil v Pána Ježíše. Bylo to moc dobré, ale jednu věc Tobík nechápal.

Říkali mu, že Ježíš zvítězil nad Satanem a porazil smrt a hřích. Proto Tobík uvěřil. Poprosil Ježíše o odpuštění a dostal nový život a vítězství. To bylo jasné. Ale teď najednou mu vedoucí říkali, že pořád musí bojovat s hříchem. A to bylo těžké. Tobík čekal, že to bude lehké, když vítězství dostal od Ježíše.

„Přece když někdo zvítězil, tak už nebojuje! Jenom tak to dává smysl. Když se pořád bojuje, není to žádné vítězství!“ říkal si pro sebe.

Potom na táboře hráli jednu hru a Tobíkovi najednou bylo vše jasné.

Hra byla velká bojovka na body. V lese bylo označené hrací pole. Dvě družstva dostala každé svou vlajku. Každý člen dostal taky šátek, který si vzadu zastrčil za kalhoty. Úkolem hráčů bylo ukrást soupeřovu vlajku a odnést ji k sobě. Jakmile ale hráči někdo vytáhl šátek, musel se vrátit na stanoviště, šátek si tam nasadit a pak se vrátit do hry. Pokud už nesl vlajku a někdo mu sebral šátek, musel hned vlajku pustit.

Hra byla ohromný boj. Družstva bojovala ze všech sil a Tobíkova skupina postoupila do finále.

Finále byl divoký zápas. Děti běhaly po lese a útočily na sebe. Obránci se skrývali a šikovně vytahovali soupeřům šátek, takže se nikdo nemohl dostat k vlajce. Útočníci se plížili houštím, aby překvapili soupeře a ukořistili vlajku. Ale zápas byl vyrovnaný. Žádné družstvo nedokázalo prolomit soupeřovu obranu. Hra byla dlouhá a všichni už byli totálně vyčerpaní.

Tobík už bolely nohy i boky. Byl unavený a zadýchaný. Už si myslel, že žádný další pokus

nevydrží, že se snad posadí a přestane hrát.

V tom ale vedoucí rozhodli, že každá skupina si může na posilu vzít svého vedoucího. Tobíkova skupina propukla v jásot. Jejich vedoucí Jakub byl rychlý a silný, určitě jim pomůže vyhrát.

Celá skupina se srotila u své vlajky. Pak vedoucí odpískal start. Tobíkova skupinka pomalu vyšla před svou vlajku. Za chvíli doběhli nepřátelští útočníci i se svým vedoucím. Jakub vyběhl dopředu, prosmýkl se křovím a vytáhl šátek soupeřovu vedoucím. Pak se vrhnul na nejstarší děti a všechny je obral. Mladší útočníky zvládla jeho skupinka.

Když zlikvidovali útočníky, vyrazili společně do útoku. Dobešli k soupeřově vlajce. Obránci se vyděšeně srotili proti útočící skupině. Vedoucí Jakub mezi nimi ale proběhl, některé obral o šátek a ostatní rozešel. Cesta k vlajce byla volná. Skoro celá skupina i s Tobíkem proběhla k vlajce a ukořistila ji. Hned se dali do běhu ke své vlajce.

Nepřátelští útočníci se začali vracet s šátky opět nasazenými. Skupina si musela dávat pozor. Jakub ale útočníky rozháněl a chránil svou skupinu. Nikdo ho nedokázal zastavit. Jak soupeři utíkali před Jakubem, dostal Tobík i ostatní několikrát šanci taky někomu vytáhnout šátek.

Když doběhli ke své vlajce, stihl ještě Jakub zastavit soupeřův pokus o krádež vlajky.

Vítězství! Tobíkovo družstvo s Jakubem v čele zvítězilo během pár minut. Všichni křičeli, skákali radostí a objímali se. Bylo to ohromné vítězství, které Tobíkovo družstvo vybojovalo. Ale jenom díky Jakubovi, který úplně rozešel soupeře, a pak je bránil. Bez něho by to nikdy nedokázali. Jakub jim dal vítězství.

Vyhrál jenom Jakub, nebo celá skupinka?

Celá skupinka, protože taky bojovali a odnesli vlajku. Ale bez Jakuba by to nedokázali.

Proč po hře bylo Tobíkovi jasné, jak dává Ježíš vítězství?

Ježíš dává vítězství podobně jako Jakub. Ježíš porazil Satana a hřích a chrání nás. Jenom díky tomu můžeme zvítězit, jako zvítězila Tobíkova skupina.

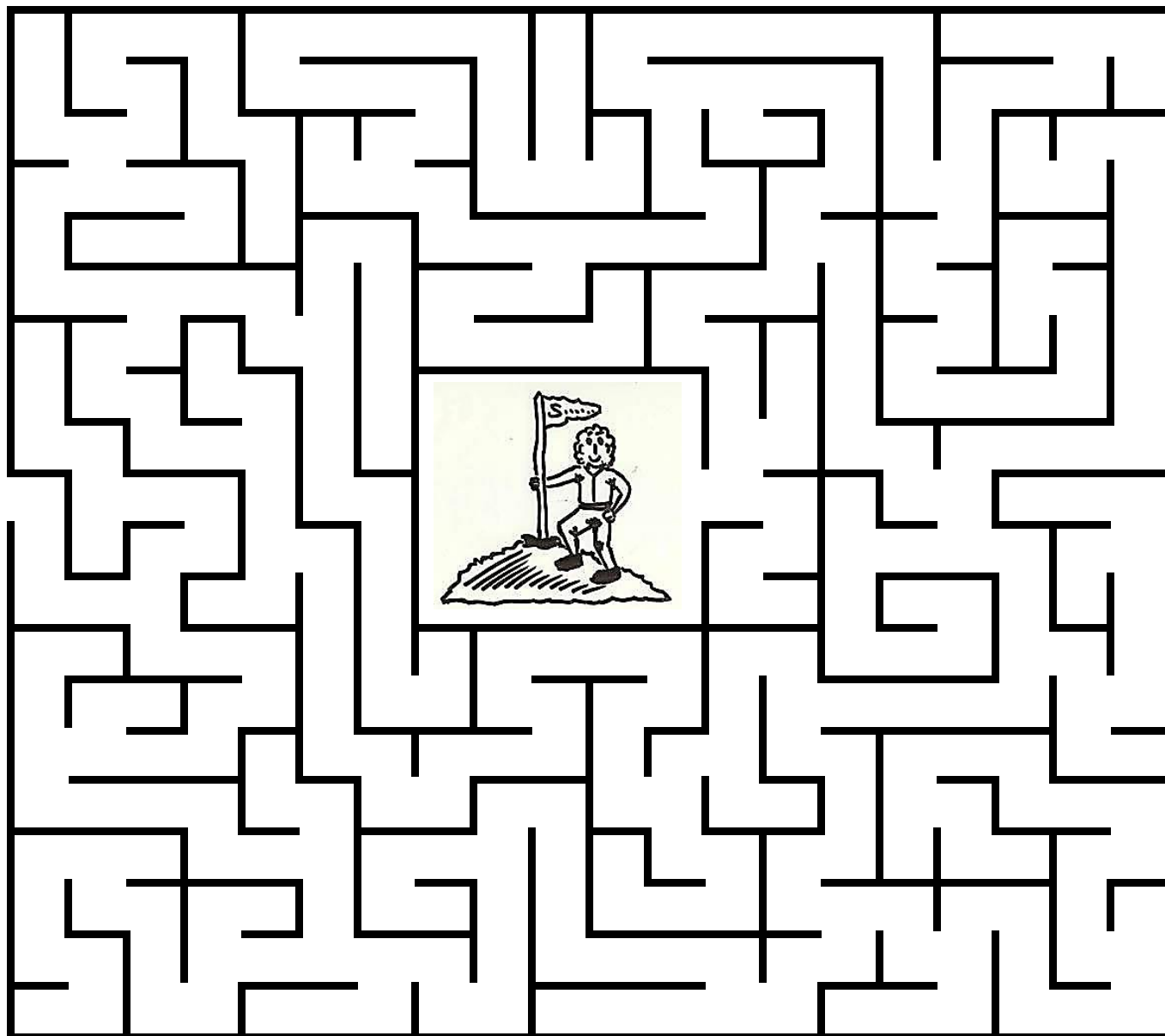
Zažil jsi někdy podobnou situaci jako Tobík?

(nechte děti odpovédět)

Dává Ježíš vítězství i tobě?

Pokud jsi Ježíši uvěřil a poprosil ho o odpuštění hříchů, tak patříš do jeho rodiny a dává ti vítězství. To ale neznamená, že ty už se nemusíš snažit.

Kudy musí Tobík proběhnout, aby našel cestu z lesa?

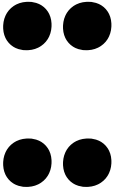

Přeházej sloupce a čti po řádcích:

Ď	A	H	V	B	L	U	A	C
Ý	U,	O	H	E	K	R	T	B
Í	D	Á	M	Á	Á	V	V	N
K	S	Ě	Z	Í	T	S	V	T
E	Z	K	R	A	E	Š	N	S
Ž	Á	O	P	J	N	E	A	H
A!	K	Š	E	S	R	T	I	Í

Puntíkaté SUDOKU

Doplň do rámečků počet puntíků tak, aby se jejich počet ve sloupcích ani v řádcích neopakoval, a aby v malých čtverečcích byly taky vždy jen jednou.

			
---	---	--	---

	●●●	●● ●●	
●●			
	●		
			●

Zkus si vytvořit vlastní „dospělácké“ SUDOKU.

Vyber si místo obrázků číslice (např. místo jahody jedničku, místo jablka dvojku ...) a doplň je na stejná místa jako v předchozích zadáních.

Dej pak SUDOKU vyluštít rodičům nebo kamarádům.

Řešení:

- 17.3. Vstaň, vzyvej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.
- 24.3. Kdo by mezi vámi chtěl být velký, ať je vaším služebníkem.
- 31.3. Je-li Bůh s námi kdo proti nám
Čist ob jedno písmeno: Vyprávět ostatním lidem o Ježíši.
- 7.4. Čisté srdce.
- 14.4. Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání.
- 19.4. Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.
- 21.4. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!